

אורות השבת

גלוון מס'
1022

מנהלו מערכת
רְבָבָא בָּרֶהָם טְרִיקִי

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"י רשות מוסדות "קול יהודה"

גָּלִילָן
חַג הַשְׁבָעוֹת

פרשת השבוע
נְשָׂא

ערוך
רְבָבָא בָּרֶהָם טְרִיקִי

דבר רב העיר שליט"א

הכרת החטא

איש איש כי תשטה אשתו: מה כתוב למעלה מן העניין, ואיש את קדשו לו את הסוטה
(במדבר ז, יב)

איש איש כי תשטה אשתו: מה כתוב למעלה מן העניין, ואיש את קדשו לו היה
אם אתה מעכ卜 מוננות הכהן, חיך שתצטרכך לבוא אצלו להביאו לו את הסוטה
(רש"י)

המקור לדברי רשי' הללו, הם מדברי הגמ' (ברכות סג, א): 'אמור רבינו יוחנן, لما
נסמכת פרשת סיטה לפרש תרומות ומעשרות, מדור ל' שכלי שיש לו תרומות ומעשרות
ולאינו נתן להכהן, סופו נצרך להכהן על ידי אשתו. ויש להבהיר, מה עוני תרומות ומעשרות
לקלקול הסוטה. ועוד יש לשתמה, וכי בשיל שמענו כמה עוני תרומות של תרומי' מהכהן,
ילקבה בענש נורא וואוים כלכך של חורבן ביתו' וביתור פלא, כיצד יש במעשי האיש כדי
לגורום לקלקול מעשיה של אשתו... את מה?

וכזה ממש יש לנו להעיר על דבריו רשי' להן (דיה כי פלא): 'למה נסמכת פרשת
מכהיל כל שי' צאתנה וכוחה זו דוקא למי עוני' זיר עצמו יוזם... ועם
וכשהמאן זו, היא מדברי הגמ' שם, וסתמה, בטה וכה... נצרך לאורה שלא גני' להשפלה זו,
והלא מן הרואי היה לכון תוכחה זו דוקא למי עוני' זיר עצמו יוזם... ועם
וכשהמאן זה, שאין כוונת חז'יל בזיה למד את האדם מוסר אהודות השפעת היין,
אלר כוונות להורות על השרש הטענה אשר גרים לקלקל הנורא של חורבן ביתו. והינוי
ראשית הקלקול לא בטל במעילות המכעל של אשתו, אלא הרבה קודם לכך – בפריצת
גדירות הצינורות של מסיבות היין – המביא לדי ניאוף' (כלשון רשי').

וכן הוא לגבי תרומות ומעשרות, שאין כוונת חז'יל לזרז את האדם במצבה זו, אלא
כוונות להורות על שורש קלקל החטא. דהנה יש להשער מודע צרך האדם להפריש
תוננות שדרה תרומות ומעשרות לבכון ולהלוי, וכי הפלאה מטהו בבדוד מידי
המחלאה והרבה מבלי ברכות, זאת ועוד, שמקרא מלא הוא וברבים, י, ט) 'ה'
הוא נחלתו, וכו' רשי': 'ויטול פרס מזומנים מבית המלך'. ברם לכשנתובון במהות
הלוויים, נבון מודע נצטוו ישראל לפרסוס, וכחה חס דברי הכתובים (שם): 'בעת ההיא
הבדיל ה' את שבת הלווי לשאת את ארון ברית ה' לעמוד לפני ה' לשורתו... על כן לא
הבריה ללווי נצלך ונחלת העם אחיו – ה' הוא נחלתו', הנה כי, זוכו הלוויים לשאת את ארון
מה שעשו שאר השבטים אשר לא זכו לרבקה יתרה זו, עקב בעבודת שdotanim שבר פרגנטה הלוויים, ובכך
בנה נחלת הארץ. על כן נצטוו להפריש תוננות שדרה שבר פרגנטה הלוויים, ובכך הם
שותפים לנשיאות ארון הברית' וזכים לקרבת ה'. נמצא לפניו ה' לשורתו. ואלו
ומערשרות, הרוי שהוא מגן דעתו שאין תורה שוחבה עבויו כל כך עד צרכיך לשאת
את נושאיה, ובכך הוא מרגיל את בני ביתו השורה היא נחלת הלויים... היא שיכת
לבני תורתך', אך אנו בעלי בתים ודי לנו בשמיות המצוות. וזה שורש הרע אשר בו
תלו רבוותינו את קלkol מעשיה של האשה, עד כדי חורבן הבית! שכן מקום שאין בו
ערך לתורה, סופו שנפרמים בו גם ערכי הבית והמשפה, ואחריתו מי ישורנו. וזה עומק
בדיריהם באמרים כל שיש לו תרומי' ואינו נתן להכהן – סופו נצרך להכהן על ידי אשתו!

זה שאין הפלה מופרחות בחירובי שבין חסיבות עד רוח תורה – לקלקל המעשים,
דהנה על החכוב (וירטעה ט, יא-יב) 'מי האיש תצתה מדברי מבלי עבר ולא אמר ה' על עזובם את תורתך
ונגדה על מה אבדה האיש וגו', דבר זה נשאל לחכמים ולנבאים (והב' מוסיף בה
אמר רב מאן דכתיב מי האיש וכו', דבר זה נשאל לחכמים ולנבאים (והב' מוסיף בה
ומלacky השורת) – היינו לא שמעו בקהל היינו לא הכלבו בה, איתיה בגמי נדרים (פא, א): 'א'ר יהודה
נתתי לפנים ולא שמעו בקהל ולא הכלבו בה', דבר זה נשל לחתימת שורה
אשר פורקין – עת' ד'. ועי'ש בפ"ר ש' בס' ברכינו ונוה, ז'ל: 'דקדרא
שאין מברכין בתרור תחיליה. עת' ד'. ועי'ש בפ"ר ש' בס' ברכינו ונוה, ז'ל:
הכי דיק דעל' שלא ברכו בתרור תחיליה אבדה הארץ ולא על עזובם את תורתך כפשתה,
דא'כ אמר כי ישאל לחכמים וכי לא פירשו והלא דבר גלוי הוא, אלא והוא עוסק
ב תורה היו מרד ולפיכך היו קחמיים ומהים לע מוחה הארץ, עד שבא הקב'ה
הידוע מעמיד לבירך היו קחמיים מהים לע מוחה הארץ, עד שבא הקב'ה
בעיניים לברך יהי שלאה היו עסוקין בא'ר יהודה אמר רב לומר
פה, ב: 'ויל'ו: יוכין לא ברכו בה תחיליה גליה עתיה'ו שאינה מוננה חסובה בעיניהם'.
ויש לתמונה וכי זה היה כל חטאם, והלא מקרים מפורשים מהם גדלה רעtem יותר
מאנשי סדום ועמורה, דכתיב (נאקה ט, י), וילכו אחר אחריותם לכל הרע והחרדי הבעליהם
אשר לימים אבותם, וכן כתיב (שמ ז, ט): 'הגנוב רצחונו ונארך והישב לשקר וקורט
לבעלים והלך אחר אלוהים אחרים אשר לא ידעתם', ועוד כהנה מעשים חמורים, עיי'ש.
וביתור פלא, שגמ' ערכיה היא יומא ט, ב: 'מקדש ראשון מפני מה חרב, מפני שהיה
המשך דבר רב העירemd' אורות הקשרות'

דבר העורך

קבלת התורה בפועל

'יאבאי אתכם אליו' מפרש התרגום 'יקרובית יתכו לפלוחני'
וקירבי אתכם לעבדותי. אומר הרבי הר'וי'ץ הדגש הוא על
לעבדותך. כי רק על ידי קיומם המצוות בפועל מושך וזכים
לহגוע יאליה אל הקב'ה בעצמו לפנימיות ועצמות אין סוף.
говор הבעל שם טוב הקדוש זיע'א כשמאים בו המוחין
העלונים יודע אני שאיןنبي איפילו את מה תורתה, ולא
נכנסתי איפילו בפסעה אחת לעובdot ההוראה. בבית מדרשו
של בעל התניא זיע'א היה חסיד, שהיה איש פשוט ביותר בז'תור,
ובכל זאת היה מופל בכוונה רבה ובאריכות. לפלאית כולם
שאלחו מה הוא חושב כשמתפלל. ענה החסיד 'אני יודע...
אבל שמעתי פעמי' אחד מרבני הזקן על המלילים יזכור ולשמור את
היאחד''. עם האמרה הזאת התפלל ארבעים שניות רצופות.
בדיבור אחד בכל דבר ודבר צרכיים לזכור ולשמור את
היאחד''. שבטי ישראל' שכונה יא' בא'ר שב'ו
נק' ק' שבטי ישראל' שכונה יא' בא'ר שב'

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפוא' סותוקה
וק' ק' שבטי ישראל' שכונה יא' בא'ר שב'

לוח זמנים שבועי

יום שבוע	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון
יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני
יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי
יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי
יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי

זמני הדלקת הנרות

כניסה חג השבועות: 19:18
כניסה שבת: 19:19
יציאה שבת: 20:10
רבנו תם: 21:05

ברכת הלבנה
החל מזמחי שבת "פרשת נושא"
שם מזמחי שבת "פרשת נושא" עד השעה 22:14

אורות הקשרות

בhem יי' עברות אלו עבדה זהה גילוי עיריות ושביכות דמים, וילפין התם מקריא, עיי'. ועל כרחך צריך לומר, שכונת רשי' והרוי' בסוגני הוה את בית המקדש, והוא שלא היה הדרה הדרה אשר בסופן גם החדרבו'

כל וחומר הוא לבני חורבן הבית הפרטיש של האדם, וככפי.

שוב אשה לה הראותך יסוד זה המשעה אף את השכינה, והגינו'

למסקנה שאין לו מקום בסיסו עם ישראל והחלתו להרגון, עד שבא יהודה וטע שוגם לפיו מסקנה זו למה לנו לשפק דמו הרי אפשר להסתפק

במכירתו לאורה ישמעאלים, וכן עשו. וכשבא אח' ראנן ולא מצאו,

קרוע את גבדי וצעק היליד איינו בא'. עיי' בש"י נוע' פ'

ושיב ראנן אל חברו וגוי' בראשית לו, טט), זוז': במכירתו לא היה שם

שהגינו יומם למשם את אבי', דבר אחר עסיך היה בשקו ותעניינו על

שבבל צועי אבי', עכ'יל. והנה רשי' הוכחה לפרש כי, מוכתבי יושב ראובן אל חברו. ומיהו תימה, מנא ליה לרשי' היכן היה ראובן באotta

שעה. ובויתר פלא מי גילה לרו' שהראובן שב משקו ותעניטו על בלבול

יצועו אבי', והלא להוויה לאו' ראנן להעדרו של ראובן

באותם רגעים. ברם זה מכבר שמעתי ישוד גדור לתיקון המידות ביחס

רשוי' למדנו בזה. דהנה ידו' מפורסם הדבר לבעל הנפש, דבכי'ת לתקון

מדה לא די בזה שיקבל עיי' שלא יושב לעשותה. כגון, הכווע' שבא

لتיכון מידה זו ולא יועל כלום במאה שיקבל עיי' שלא לשוב לכוס, וудין

חוור הוא לא בצלב עט שיזטמן לו. ואולם בזאת ימצא הכלע' תרפה

למכתו, והוא שיתכן את הגורם, לעס' עיי' התבענות ועובדיה יסודית

בגנות מידת זו. שכן פערם והכווע' נשמא' ממידות הגואה שבידי', ופעמים

מידת הפזיות שבידי' וכיו'ב. ורק בתיקון שורש הדברים, ימצא הכלע'

מזור לתחלואין. אמרו מעתה, דראובן שלא השתתק במכירתו יוסף בשעת

בעם של האחים, הרכח את רשי' לחפש הינן, ולהגינו למסקנה

שבודאי חזר עתה מתייקון יסוד שורש מידת מגונה זו. עמי' סוק' הינה

בשקי'ות ותעניינו על בלבול יצועי אבי', שהרי בלבול יצועי אבי' מכוון מיתת'

הרי לפניו, שיסוד התיקון כמו יסוד כל הקלקלים, הוא 'בשורש' הדבר.

ומעתה שוב לא ייפלא מאמור רבונוינו ואודות הרואה סוטה בקהלת

שצרכ' להזיר עצמו מן הין, וכן מאמרם - של המעכ' בידיו מותנות הכהן

סופ' שיצטרך לבוא אצל' להביא לפניו את הסוטה. שכן דרך' חז'ל' לאח'ז'

בשורש הדברים, והן.

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימים אלו הוצרך

למעגל "הכשרות מהדרין" שעיי' בחר' ז' מהדרין' ביש'

"פיצה אדריאנו"

רחוב נחל פרת 11 שכונת הפארק

"מאפיית ארון משה"

רחוב נחל פרת 23 שכונת הפארק

"אומן הפיצה"

רחוב נחל פרת 26 שכונת הפארק

בברכת יאכלי עננים ישבנו

מחלקת כשרות מהדרין שעיי' הרובנות בא-שבע

הרבות והמוסמ'ה הדתית בא-שבע

בשורה ממשמחה

הננו שמחים לבשר לציבור הרחב כי בימים אלו הוצרך

למעגל "הכשרות הרץ-יכל" שעיי' הרובנות' ביש'

שווארמַה אָדִיר

רחוב נחל פרת 17 שכונת הפארק

בברכת יאכלי עננים ישבנו

אורות הפרשה

פרק פהנימט שט רצון

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). אמר רבי שמושן מאוטרופולי זיע'א יש שלושה זמנים מיוחדים שהם עת רצון למילוי בקשוטוי של כל אדם מישראל, בעת פתיחת ארון הקודש, בעת הגבהת ספר התורה ובשעת ברכת כוהנים.

פרק מהקב'ה בפפחו וכעצמו

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). לאחר עלייתו של רבי יצחק זאב מבריסק זיע'א לארץ היה מספר המתפללים אצל קטון, וגם לא היה ביה ביה' כהן, לברכת כוהנים. לקרואת ראש השנה מצא הרב מבריסק כהן שהחסכים לבוא להתפלל במנין שלו במסוף ולברך את העיבו. ואולם כשהגיעו למוסך התברך שהחכון טרם נא. הי' שהציעו להתחילה בתפילה ולא לחכות, מושום טרחה דציבורא, אך הרב לא הגיב, והמתפללים הבינו כי צריך להמתין. עבורי זomo בא הכהן והחילה בתפילה. לאחר התפילה אמר הרב מבריסק לקהל, יש לכם הרבה מהלמוד מהחסידים. הם מוכנים לכתת את גליהם למורחים כדי לקבל ברכה מהצדיק, וכך יש לכם ברכה עליה אומר הקב'יה יואני אברכם', הקב'יה בכבודו ובעצמו מברך ואני לכם סבלנות להמתין מעט.

פרק השלום

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). אמר החוצה מלובלין זיע'א ממידותיו של אהרן להיות אהוב שלום ורודף שלום. וכי'ת תברכו' ברכת כוהנים היא שישראל יתברכו' במידותיו של אהרן, שאף הם יהיו רודפי שלום ואוהבים זה זה.

ט' ענ' ה'א ספר

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). אמר האדמו'ר 'האמורי' אמר' מגור זיע'א בשום מקום בתורה לא נאמר בלשון צוין יתברכו' שהכהנים יברכו את בני ישראל. אלא שהכהנים טובים לב' וחוצים לבך, כי זה טובם של הכהנים, שמידת החסד, מהם מותעוררים מעוצם לבך את ישראל. לכן לא היה צורך לצוטט על זה, אלא הציוו' הוה רק אין לבך, ולכך נאמר 'כה תברכו'.

פרק לזרף למשמעה

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). אמר רבי יוסף חיים קאדו זיע'א כאן בשינוי כתפיים נאמר 'כה תברכו' ונאמר להל' 'ויעשו אהרן את ידיו ויברכו'. ברכת כוהנים צוריך שתתיה בה ישיאת כתפיים, לזרף את הידיים לברכת הפה, גם לבך וגם להויד את הברכה במעשיהם ובפעולות, להגשמה בעמלות ובמעשים טובים. וכן נהג אהרן הווא לא ישב בחיבור ידיים ולא הסתפק בברכות, אלא היה אווהב שלום ורודף שלום, בגין אדם לחבירו ובין איש לאשתו. רק ברכות כלל, עם נשיאת כתפיים, יש להן ערך.

טסרים לקב'ה

'כה תברכו, יברך ה' וישמרך' (ו, כג-כד). אמר ה'כתב סופר' זיע'א הלו נאמר לכל הכהנים שהם יברכו' תברכו', ולמה הם אומרים 'יברכ' ה', אלא שבר ווד אינו יודע במה לבך, אם זה טוב או לא, ולכך מוסרים זאת לקב'יה, יברך ה', והוא יודע מה טוב לך'.

שפ'ט פק'ר מפ'ה

'יברכ' ה' וישמרך' (ו, כד). אמר הרבי על יברך' וישמרך' רשי' מפרש 'כמו זכר וומר. צוריך להבין מה הקשר בין ברכת הכהנים לשמירת שבת קודש. אלא ההסביר זה הוא שיש דמיון מסוים בין זיכר וומר' לבין יברך' ה' וישמרך' כתוב רשי' יברך' בממו', פירושו 'ישתברכו' בין יברך' ה' וישמרך' שלא יבוא עלייך שודדים ליטול את ממונך. נסיך', וישמרך' פירושו שלא יבוא עלייך שודדים ליטול את ממונך. הרוי' שהברכה עצמה אינה שלמה בעלי השמירה. אם כן כך הוא השמירה שבת, שהוא הדין לזכר וומר' זכרת יום השבת אינה שלמה כל עוד חסנה בפועל ממש השמירה שמירת השבת.

כל מודדי ראנ' לפ'ה

'כה תברכו את בני ישראל אמרו להם' (ו, כט). אמר האדמו'ר ממודז'יץ זיע'א 'כה תברכו' כתפיים כפי'ם. ברכו את בני ישראל משב' שב' הם שרויים. אל תבקש לבך את המוציאים והחשובים, ולא את הגודלים והצדיקים, אלא כל יהודי ראוי לברכה.

פנינים לחג השבעות

כל תורה - שדר

'בא מדבר סיני' (שמות יט, א). כתוב המהרא"ל מפראג זי"ע רואים היו ישראל קיבל את התורה במדבר דוקא, כי האדם נקרא על שם הארץ, וכאשר אין לו תורה, הוא נחשב כמדבר, שאין בו עשׂות וצמַח. כדי להשלימו, נתנה לו התורה, ואז הארץ הזאת מצמיחה אילנות טובים.

לעשות יתד

'ויענו כל העם ייחדי כל אשר דבר ה' נעשה' (שמות יט, ח). כתוב הגאון מוילנה זי"א בני ישראל אמרו למשה, לעשׂות את כל אשר דבר ה' אפשר רק יחד, ככל ישראל ייחדי, ולא בשעה שהם פוזרים בין האומות.

ערבות לחייב

'עשה ונשמע'. כתוב 'החדוש הרוי"ס' היה צריך לומר בלשון יחיד, שהרי כל אחד ואחד דבר בשם עצמו. אלא מתוך העריבות והחותמאות של קבלת התורה, קיבל כל אחד עליו ערבות והחותמאות גם על חברו.

מתוחמת לשם

'ויתיצבו בתחתיות ההר' (שמות יט, י). כתוב 'החדוש הרוי"ס' בני ישראל הבינו שרוחוקים הם מאומיות התורה, ונאה זו 'בתחתיות ההר' בלבד, لكن התורומו ועלו עד לשמיים.

נתקק שם תמי'ה בנסמה

'ירד ה' על הר סיני' (שמות יט, כ). כתוב 'על התניא זי"א בא בשעת מות תורה נתגלה שם הוייה לכל אחד מישראל, ועל ידי זה הנהק שם הוייה' בנסמותו של כל יהודי. היינו שבכל אחד ואחד מישראל מוציאות הבחוינות של ארבעאותיות שם הוייה, הרומגות לעניינים שונים בעבודות ה'. וזה שנאמר 'אנכי ה' אלוקיך' (שמות כ, ב). המילה 'אנכי' מורה על מהותו ועצמותיו יתברך, שלמעלה מכל תואר או שם. ובchein זו נמשכת לנשומות ישראל, עד שעשו 'אלוקיך', אלוקה שלך, כוחך וחיווןך.

פרק מפל חס

אמר רבי לוי יצחק מברדייטשוב זי"א בכל חג התורה מזכירה בו הקרבות גם שער חטא, ורק בחג השבעות אין המילה 'חטא' מזכrita. מושם שבתג השבעות, יום קבלת התורה, כל אדם מישראל הוא בבחינת גור, שהוא 'קטן שנולד', וממילא הוא נקי מכל חטא וחטא.

עשרה פגdem עשרה

אמר 'ישפט אמת' עשרה הדיברות מקובלין לעשרה המאמורות שב神圣 הולם, כי על ידי התורה יש קיום למעשה בראשית. 'ברוך אתה וועשה' הוא על מעשי בראשית, שנבראו בראשרת מאמרות, ו'ברוך גור' ומקיים' הוא על הדיברות שמקיימים את העולם.

עשרה מדבחות למיד

'אנכי ה' אלוקיך, אשר הוציאתיך מארץ מצרים, לא יהיה לך', אומר החוצה מלובין זי"א עשרה הדיברות נאמרו בלשון יחיד לכל יחיד בישראל, לממדנו שאפילו כל העולם כולם יstor חיליה מדרך התורה, אל לו ליחוד ללבת אחרים. על ידי יהודו יהיד אפשר שתתקיים התורה.

עליך געולם מתקים

כתב 'היעטורי תורה' אליו אמר האדם, העולם לא יחרב גם אם לא אקים את מצוות התורה, שהרי יש די וחותר כדי לדקיקם בלבדי, וועליהם העולם מתקיים. אך אמרה התורה אין להקב"ה בעולם אלא אותך בלבד.

לא פט טנראן

'ירא העם יונעו, ויעמדו מרוחק' (שמות כ, י). אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"א על המתנווע בתפילה כדי שאחרים יראו אותו עליו נאמור 'ירא העם יונעו, ויעמדו מרוחק'. מי שכונתו בענינו שעם יראה אותו מוכחה שהוא רוחק מאד מהקדושה 'יעמדו מרוחק'.

פאש אמד פטש

אמר הרבי הרוי"ץ גליו האור עליון שהAIR לשראל בעט מתן תורה גרים לכולם להתבטל בעצם מהותם. ואף שהו במעמד הר סיינ שיטים ריבואה נשומות, שאין דעתיתן שווה, היו כולם באחדות גמורה, 'כאי' אחד' ממש.

תהיילה למשים

'כה תאמר לבית יעקב וגדי לבני ישראל' (שמות יט, ג). אמר הרבי כתוב רשי'י 'לבית יעקב' אלו הנשים תאמר להן בלשון רכה. ותגיד 'לבני ישראל' עונשים ודקוני. תחיליה יש לדבר אל הנשים בלשון רכה, בדרד שתగרים לדברים להתקבל בלבין. לאחר מכן כשהנשים יקבלו את דבריך אפשר לדבר אל האנשים דברים קשים כגון, כי הנשים ישפיעו על הגברים לקבל את הדברים ולקיימים.

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו

של מורהנו המרא דארהא הגאון הגadol
רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות מליצה

ש. מהו שיעור הדחת הבשר שלפני המליה.

ת. צריך להיחד הבשר קודם שלמלחנן, ושיעור הדחתה זו, עד שיעבור לכלהך הדם שעל פניו. ולදעת הרמי"א, טוב לשורותו במים שיעור של חמץ שעשו ואח"כ דיחון היטב.

ש. חתק הבשר אחר שהדיחו, האם צריך לחזור ולהדיחו.

ש. בשר שנמלח ללא הדחתה, האם יש לו תקנה עיי' שיחזר וייחתו וימלחנו שנית.

ת. בשר שנמלח ללא הדחתה, אין לו תקנה אלא לצלי. ומיהו במקום הפסד מרובה או לצורך גודל כנון שהוא בעבר שבת ואי אפשר להכין אחר, יש להתייר גם גזה לקידורה על ידי שיחדנו וימלחנו שנית.

ש. מה הדיון בזוה, כשיש שניים בבשר כנגד הדם שעל פניו.

ת. במה דברים אמרוים כאשר ידוע אם יש שניים בבשר כנגד הדם שעל פניו, אבל כל שידוע בבירור שיש בו שניים כנגד הרוי"ז מותר לקידורה ולצלוי אף ללא הדחתה ומילחה שנית. אך לדעת הרמי"א, אין להתייר גם גזה לקידורה על ידי שיחדנו ומלילה שנית.

ש. האם יש להקל בזוה, כשהסביר התבשל הבשר.

ת. בשר שנמלח ללא הדחת הראשונה ונתבשל בקידירה, לדברי הכל יש להתייר במקומות הפסד מרובה, וב惟ב שידוע בבירור שיש בו שניים כנגד הדם שהוא על פניו.

ש. בשר שנמלח בכלי שאינו מנוקב, מהו שיעור הזמן שישה הבשר בכלדי סייסר.

ת. בשר שנמלח בכלי שאינו מנוקב, אם שהה בתוך הציר כדי שייתנו מים על האור וירתח, נאסר כל מה שבתוכן הציר. ובפותחות משיעור זה, לא נאסר אלא כדי קליפה. אבל הבשר שמעל הציר, אינו נאסר כלל גונא אלא כדי קליפה (וזהו קליפת מקום החיבור עם הבשר שבתוכן הציר). וכן נראה בדעת השוו"ע.

ש. מהו שיעור המלח שנמלח בו הבשר כדי סייסר.

ת. שיעור המילחה האסור את הבשר בכלי שאינו מנוקב, הוא בדרך שאנו מולחין לקידירה והיינו שאנו נאכל מלחונו, אבל כל שנמלח קצת כדרך שאנו נאסר כליל. וכך נראה בדעת השוו"ע.

ש. מה דעת הרמי"א דין מלילה בכלי שאינו מנוקב.

ת. כאמור זה נראה עיקר בדעת השוו"ע גבי דין מלילה בכלי שאינו מנוקב, אך לדעת הרמי"א: הבשר יכול נאסר מידי שנראה מעת ציר בכלי, בין מה שבתוכן הציר ובין מה שמעל הציר, ועי"פ שנמלח קצת כדרכן שאנו מולחין לפחות. במקרה חתיכות שנמלחו זו על גביו זו, רק החתיכה התהנתונה גדולה, אבל במקרה חתיכות שנמלחו זו על גביו זו, רק החתיכה התהנתונה אסורה כולה, ואולם העלונות מותרות על ידי מלילה שנית ובכלל שהו מעל הציר). וכן פסקו גドולי הפוסקים, וכן היא דעת הט"ז והש"ך.

ש. האם ראוי להושע לתחילה לדעת הרמב"ם ולהזכיר תילתה אחר המילחה.

ת. בשר שהה במלחו שעיה אחת כשיעור שאנו נהגים, הרי זה יצא מיד כי冷漠ו, ולכן אין אי'ץ לחוש אפילו לחומרה לדעת הרמב"ם ולהזכיר חליטת הבשר אחר המילחה. אבל במקרים שהה הבשר במלחו רק שיעור מיל כל בגון בערב שבת או בשעת הדחק, יש לחוש לתחילה במלחו האפשר לדעת הרמב"ם אשר הצריך לחולוט את הבשר אחר המילחה. וכן נראה בדעת השוו"ע, מיהו אחינו האשכנזים היוצאים ביד רמי"א אי'ץ לחוש כלל לחומרה זו בכל גוונא.

לקים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

הזהב של מרן הבית יוסף"

בעיר ניקופול שבכפרון בולגריה התגורר יהודי גדול בתורה ושםו רבי יוסף. אפייעלפי שעיקר מעיניו היו מתונים לתורה, בקש רבי יוסף להתרנס מעיגע כפוג. הקים שותפות עם אחד ממכרו ויחדיו פתחו חנותם ביטחון.

זה היה סדר יומי של רבי יוסף: בלילה למד תורה עד שעלה מהורת. בוקר השכים קום לתפילה ואחריה ישב לארכא אמות של חכמים (כך קראו לתכנסות של חכמים לימוד תורה בצוותא). רק לעת צהרים עזב את בית המדרש ונטה לחנותו.

השוויף, שעמד בחנות כבר משעת בוקר מוקדמת, התקשה להשלים עם העובדה שרבי יוסף איןנו נשוא בשונה בעיל השותפות מ踔ר לבא לחנותו. ארעליפי שכיר והעריך, היה נהג להיעיר לו מדי יום בוימו על האחים. רבי יוסף, שכיר בצדקת דברי חברו, היה מלא את פי מים ושותף. בלבבו היה אומר: "מה עשה שחזקה עלי אהבת התורה".

יום אחד, בשאל לימוד שאחורי תפילה שחרית, התעוורה בבית המדרש קושיה חמורה. החכם ורבו יוסף שקו בסוגיה הנלמוד ולא שמנו לב לשעה המתארחת. כשקמו ממקומיהם כבר הייתה השעה שעת געראים מתקדמת.

חיש רבי יוסף את צעדיו אל חנותו, שם כבר המתוין לו שותפו, זעף וקצר רוח. "עד כאן!", פסק השותוף בתקיפות. "זואה אני כי אין לפמי שום ברירה אלא פרך את השותפות איתך. אין זה הון שאשא לבדי הרבה הูล, בשעה שאנו חולקים את הרוחים בשווה".

בקיש רבי יוסף משותפו לעכב פירוק השותפות יוס אוחד כדי שיוכל להתייעץ עם דרייתו. בכווא לבינו ספר לה את שארע ושאל לדעתה. "אל לך להפחת מזמנ הלימוד", אמרה האישה. "אם שותוף מבקש לגועל עדין דלא אחת, בטוחה אני כי הקב"ה, הפוחת שעדרי ישועה, יפתח לנו שערים חדשים של ריבכה ווועחה".

מחוק מדברי אשטו שב למחרת רבי יוסף אל חנותו והודיע לשותפו על הסכמתו לפרק את השותפות ביניהם. השניים חישבו את ערך הסחויה שבכנות ואחר שרבי יוסף קיבל לידיו סכום כסף ישכט בבית סתם.

"לא דאי ישכט פילא צא עיטה", אמר, ללא תכלית, "צא לשוק, עסוק במסאיות, נפרד השנאים לשולום. טובה ונוכל להרוויח את חמוני".

עשה רבי יוסף עצמה, יצא מהבית בדרכו אל השוק. אוולס עם צאתו שק מוחו בדברי התורה עד ששכח למורי את מטרת הליכתו. מבלי משים הובילו וגליו אל בית המדרש. הוא

אנו מברכים את תושבי עירנו באר שבע היקרים

**בברכת הג שמה
ומזועדים לשמה
ושנזבה לקביל את התורה
בקדושה ובאהבה**

rab yehuda drayu
הרב הראשי ורבא"ד בר-שען

ירושע (שוקי) דMRI שלמה אוחזון
מושג העומدة הדתית

בני השכונות ובני הקהילות

שע בילמדו תורה שנמשך עד הערב.
כשב לבתו חש נברך מול עיניהם
השואלות של אשתו. "אין דבר", בקש
להרגיעה, "מחר עניא שוב לשווק
ואסחו באשר יזון לי הקב"ה".
ואכן, למחות יצא רבי יוסף אל השוק,
מוקה למצויה סחורה שיוכל להפיק
מן רוח נאה. אך בא בשער השוק,
פה אלו אדם בגיקות החיציו לו
לקנות מכתש כבד. רבי יוסף, שמעולם
לא היה סוחר גדול, השיט למוכר את
כל הכספי שהוא בירושתו ונטל מידיו
את המכתחש.

כשהגיע לבתו נתרכמו פניה של
ашתו לרווחה העסקה ה'מלוחת'
שעשה בעלה. "מה נעשה במכתחש ישן
זה?", שאלת הצעוק מריר. אבל רבי
יוסף לא אדם גבור מגול 'סחרות'.

עתה, לאחר שሚלא את הוראות
אשתו, יכול היה למחר אל המוקם
החביב עלי - בית המדרש.
כק חלף יום נוספת. כסוף כבר לא היה,
אבל מכתש ישן - היה גם היה...

בלילה חלם רבי יוסף. חלום. בחלומו
הופיע איש הגבורה, שמרך לו בוקר
את המכתחש. "דע לך", אמר לו האיש,
"מי מול הטוב המתנקן לך זמן רב, אבל
שהמול הזה שלך הוא ואין לאחורים
חلك בו. עליין היה עלייך להיפרד
תחילה מושופף, קודם שת תוכל לוכות
בשפע המזומן לך. עתה, לאחר
שנפרדתם, הגיעו שערך ליהנות
מחלך".

האיש בחלים והוסיף ואמר: "המכתחש
שקנית מידי" הבוקר עשי זבח טהרה.

עליך לדעת את ערכו האמתי כדי
שתידע בקש בעדו תמורה רואייה.
לאחר שתעשה כן ותמכור את
המכתחש בסכום ההגנון, קום וועזוב את
עירך, כי לא כאן מקום. עלה לאירוע
ישראל וגור עיר עפת".

כשקס בוקר, מיהר ובו יוסף לשפה
את אשתו דבר החולם. בשעה שרבי
יוסף פנה לתפילה שחרית ולימוד
תורה, הזמין אשתו אל ביתם צורף
ישר ונאמן. הצורף התבונן במכתחש,
הקיש לעלי וגידד את האבק שהצבר
עלין, ויעני נפערו מותדהמה. "זבח
טהרו! והב טהור למורי..." קרא לאיל
מאמין.

עד מורה מכורו רבי יוסף ואשתו את
המכתחש וועל לאירץישראל. נאמנים
לדברי החולם עלו והתיישבו בעיר
צפת. הכספי הרוב שנותר בידם הספיק
לهم לחיות חי רוחה עד יומם
הארון.

אר בעיקר שמה רבי יוסף - הלווא
הוא רבי יוסף קארו - על שעטה
נתאפשר לו להדפיס את שני חיבוריו
הגדולים - 'בית יוסף' ו'שולחן ערוך'.

לעלוי נשמה
הוב יוסף שלמה טרייקי ז"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת טמי ז"ל
ת. ג. ב. ה.

הודעה חסובה
הרבעות והמוסצת הדתית באר שבע
משרד הרבנות והמוסצת הדתית ברוח התלמוד 8
ה' ז' סיון תשפ"ג (23.5.23-25.5.23)
ונחזר בעזה" לחת שרות לקהל הרחוב
מיום ראשון ח' סיון תשפ"ג (28.5.23)
למעט קבלת לויות ביום חמישי ה' סיון (23.5.23)
בין השעות 10:00-10:30:08:00 בוקר בלבד
לאחר מכון ניתן לפנות לנראה זgori
בבברכת חג שמח ומועדים לשמה
ירושע (שוקי) דMRI שלמה אוחזון
מוסוגה המועצת הדתית

סגולת נפלאה לערב חג השבועות

מרבינו חיים פלאב' ז"ע"א

סגולת ל"חומי בנים" - ול"קירוב הנואלה"

לתיקון "חטא האדם הראשון", תיקון "חטא הענגי", תיקון "פוגם הברית"
בערב חג השבועות יתקח 104 פרוטות וישראלים על-ה-91 פרוטות,
לאחר מכן יקח עוד 13 פרוטות וישראלים על-ה-91 פרוטות עד למספר
104 שהוא מכון ב', פעמים ב". ויתנס לתלמיד חכם עני ועינוי.

שבת שלום!